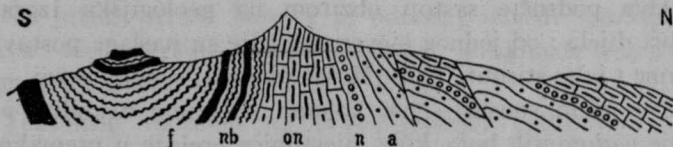

Poluotokom između Solinskog zaljeva i obale kod Splita protežu se dvije antiklinale: u jednoj nastupaju lih „klisurasti vapnenci”, a druga na Marijanu otvorena je do alveolinskog vapnenca.

Sl. 112. Prosjek zapadnim dijelom brda Marijan (po F. v. Kerner-u), a = alveolinski vap. n = glavni numulitni vap. on = gornji numulitni vap. sa kremenom, nb = numulitni vap. kršnik, f = fliš.

Kod ove posljednje antiklinale ne radi se ali samo o jednostavnom uzdignuću, nego o jednoj antiklinali alveolinskog vapnenca, kojoj je sjeverno položito krilo višestruko razlomljeno.

Pećinasta stijena na jugu od Marijanske grbine sastoji od strmog južnog krila ove bore, i to od numulitnog vapnenca sa kremenom. Donji južni obronak Marijana sastoji od pravilno građene sinklinale fliša.

IX. Zagorje i Mosor planina.

Krajevi sjeverno od Splita sastoje pretežno od krednih naslaga, koje su ali na sjeveru od Kaštela (Kozjak) drugačije razvijene negoli na sjeveroistoku i istoku (Mosor). Kraški predjel na sjeveru, kojemu je najjužnija granica Kozjak, a najsjevernija Mosor planina, je takozv. *Zagorje*.

Zapadni dio ovoga kraja seže do krednog i eocenskog predjela, što smo ga već u drugom odsjeku opisali, a sastoji od jedne široke sjeverne i jedne uže južne zone. U prvoj čini dolomit podlogu rudistnog vapnenca, a u sinklinalama leže na ovom eocenski vapnenci; u južnoj zoni leže rudistni vapnenci na kremenastim vapnencima, a tercijarne naslage uslijed jače denudacije manjkaju skoro posvema.

U istočnom Zagorju naslagani su rudistni vapnenci dijelomice na dolomitu, dijelomice na kremenastim vapnencima, ali su ulošci eocenskih naslaga po cijelom području nepravilno raširene, tako da ovdje manjka zona veće širine, koja bi bila sastavljena lih od krednog kamenja.